

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSABTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1' Ptas.
FORA, id.	1'25 »
EXTRANGER, id.	2' »

Número corrent, 10 cèntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, reclams y remittits, á preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

BON CAFÉ

Las familias que vulguin gastar bon café han de comprar el que 's torra, dia per altre, per lo nou sistema de aroma concentrat, en la Gran Drogueria de

PAU NIN

de aquesta vila, situada en la *Plassa Nova*, cantonada al *carrer del Teatre*. Preu, 2 pessetas lliura.

La mellor tinta fixa que 's coneix es la

Tinta Stafford's

Ampollas de 3 Ptas. 1'75 Ptas. y 1 Pta.

Novetat!!! — Economia!!! — Comoditat!!!

Sense aygua, sense brotxa y fins sense premsa!!

la tinta "Triunfo"

produeix una, duas y fins tres!! excelents copias d'un escrit. No fa malbé 'ls copiadors, no rovella las plomes y las copias son inalterables. Son empleu es tan senzill que un noy pot copiar. — Preu: 1'50 Ptas. frasco.

De venda en la impremta Ramon Germans y Nebot

Venda de un hort

tancat de parets, situat prop de la carretera de Valls, tocant á aquesta vila, ab safretjos y dintre del qual hi ha un gran magatzem De tinguda dos jornals.

Pera informes, D. Joseph Ferret, carrer Major, número 32, devant de las Quatre Fonts.

Parlament

llegit en la vetllada que celebrá el Centre Catalanista de nostra vilá l'any passat, en commemoració del 11 de Setembre de 1714.

SENYORS:

Gran estorsió es pera mi pujar en aquest estrado y enfront d'aquest respectable auditori ferne sentir ma pobre veu; mes cedint á pressions de l'amistat, sempre carinyosas, aquí'm teniu confiat en la vostra benevolensa.

Jo vinch, donchs, al costat de mos companys á fer patria, quant menys, perque no's digui que nostra vila ensopi la y casi morta sota 'ls peus d'un Estat que l'anorrea, no mira els jorns de l'avenir, sospirant per sa propia redempció, íntimament relacionada ab l'autonomia de Catalunya.

Prou sé jo que tots vosaltres l'estimeu á la patria. Casi tots veniu aquí maleix á oir ó á cantar las creacions dels mestres de nostra terra, en quals estres vibran las passadas de nostres rossinyols, y 'l remoreig de las boscurias catalanas y las tendrívolas canturrias del avior.

Vosaltres canteu, y puig que canteu, vostre cor estima, puig qu'estimeu, sou devots de la

patria, y puig que sentiú la patria, no podeu menys de volguerla gran y forta, rica y plena.

Isolat dintre ma llar ¡quántas voltas guaytant assí y allá, per eixas encontradas, jo l'he sentida la patria! Allá la mar, la mar de Catalunya que pot ser rondina encare las gestas dels capdills invictes en cent y cent batallas; á l'altra banda, el Montserrat hont anaren en piados romiatje nostres avant passats y en quinas dolsas ubagas mormoravan paraulas d'amor somniant en jorns de grandesa sota la benhaurada egida del Angel de Catalunya; ensá las terras couresadas per nostres avis, y montanyas y valls y torrenteras y casas y carrers qu'evocan en el cor anyoradis els passos de nostra infantesa; y per últim, en un reconel, tancat per quatre parets esgroguehidas, un bossinet de terra que guarda las despulas de nostres morts estimadissims. Y la patria es un aixamplament d'aquesta terra y per xó tots l'estimém, y volém que á son albir canti y treballi, y malehim als que la malmenan llevant els bossins de sa túnica sagrada en el bordell de las sevas concupiscencias.

¡Quánt desgraciat l'home sense afeccions, sense familia, sense patria!

Veus aquí una roca colocada en un torrent quals rieradas, modificant sa posició, no despertan ni son cor ni sa conciencia.

¡Un home masell, un home idiota! Torseuli 'l cor, arranqueuli la llengua, donchs ni l'un es sensible á las emociones nobles, á las palpitations de l'ánima baix quinas influencias se desplegan las sobiranas energias del esperit, ni l'altre podrá repetir jamay las gestas d'una historia brillant, pera ensenyar á las generacions futuras quant y quant gran fou nostre poble y com ne foren nostres avis de forsuts y valerosos.

La Historia—eixa historia de la qual n' amagan tantas y tantas fullas á la joventut catalana els servidors de la burocracia, aquestos corps famolenchs que s'estenen y s'estendrán encara més sobre de nostra terra pera arrencarli sos hàbits de treball, la seva llengua y sa propia fesomia pera que regui en ella la quietut dels armassots de la *meseta*—la Historia la exalta á nostra patria, y ens ensenya com senyora y mestressa de son terror doná lleys qu'esdevingueren universals, artistas, sants y sabis que foren y son l'admiració de tot el mon; ella ens conta que nostras naus solcavan tots els mars llavoras coneguts y establian comers ab els po-

bles més apartats de la Siria, Egipte y Armenia; que las barras catalanas brillaren sobre las velas triomfadoras de totas las escuadras del mon, y que la corona de nostres Jaumes y Peres, enjoyada ab totas las illas del Mediterrá, may per may fou opressora dels pobles que s'anexioná, sino que sembrá en sas conquestas llevors de autonomia y de dignitat.

Mes, ay! que vingué un jorn hont s'entronisá una altra nissaga y hont comensá la decadencia de la patria catalana, anant de tomballons á tomballons sota 'ls peus de Na Isabel reyna de Castella; mes ¡ay! que darrera aquesta vingueren altres y altres sobirans que foren lo flagell de nostra terra y que arribarem al cim de nostre calvari ab en Felip V, devant de qui tots los bons catalans s'alsaren en guerra; mes ¡ay!, mes ¡ay! que concentrada Catalunya en l'ánima dels braus defensors de nostras llibertats, caygué, avuy fa anys, mal ferida sota la bandera de Santa Eulalia, y s'aixecaren cadafalchs y s'enrunaren las casas y s'engrilloná als patriotas, pera ofegar per sempre més las energias de nostra terra... y d'allavoras, sota un régim de esclavitut, sentirem en nostre rostre las fuetadas del tirá.

Nostres poetas, ab tot, feren vibrar son estre y sas canturrias desvetllaren l'ánima de Catalunya. Nostres avis, reduhits á la impotencia política y patriótica, trespasaren ab las eynas del treball y fonamentaren eixas vilas y ciutats que floririan en una primavera eterna, si no vinguessin á dessangrarnos las camolas d'aquell odiós pop quina bossa insaciable se'ns xucla de desde Madrid y que un altre Sant Jordi deu haver de reventar.

Tú, joventut catalana, joventut vendrellenca, has de deslliurarnos del monstre de qui parlo si no vols que s'enfonzi nostra llengua y nostra terra; tú, cor generós obert á tota mena de nobles impulsos has de matar l'aranya y fer res-sorgir l'aurora de nostras reivindicacions.

Y tú, dona catalana, dona vendrellenca, hermosa poncella desclosa al bés del sol de la primavera de la vida, áymals als bons lluytadors de la patria, donchs els qui saben lluytar per la patria, están curtits en las lluytas de la vida, y ¡ay! que'n foren d'atuhidoras aquestas feras batallas si no vinguessis tú, com á mare y reyna del cor á amanyagarnos ab las alas blanquívolas, guarintuos y encoratjantnos en las tempes-

tats de la vida, àymals, si, à nostres lluytadors y florirà ab tú tota la terra catalana y arrelará en tota ella l'arbre sant de la nostra autonomia.

JOAN ANTICH.

Del veremar

Vareig dir en mon article anterior, insertat en el número de la setmana passada, que diria quelcom referent à la elaboració dels vins de nostra comarca pera destinarlos à vins de taula.

Dir d'una manera concreta: Hi ha que fer tal y qual operació y de tal ó qual manera, entenent que es dir molt poca cosa y de poch profit, perque 'l vi es un género molt variant per moltes causas, y per consegüent, las operacions tenen que ser molt diferents, si's volen fer bé. Per lograrho, no hi ha més remey que tenir consciencia, ó siga, tenir coneixement fundat de las operacions que requereix el vi, y per aquest motiu, procuraré donar una explicació rahonada ó científica, encar que la més senzilla possible, de cada una de las operacions à fer.

La classe de poda y otras operacions vitícoles influeixen en el vi; pero 'l temps apremia, ja que tenim à sobre 'l veremar y per aixó me'n vaig directament à tractar de las operacions de veremar.

El vi es compost à lo menys d'una quarentena de substancias; pero las més importants pera 'l nostre objecte las podem reduir à sis, que son: àcit tártrich, àcit tannich, tartrat de potassa, alcohol, agua y materia colorant.

De las proporcions que aquestas substancias estiguin en el vi, dependeix principalment la bondat d'ell y per consegüent es importantíssim sapiguer allà hon son y com las podem manejar.

El gra del rahim se compòm, sense entrar en detalls, dels granets ó llevós, de la pell y d'una part carnosa que conté una infinitat de substancias.

En els granets ó llevós s'hi troba el tanino ó àcit tannich; sota mateix de la pell s'hi troba la materia colorant, y en la part carnosa, las demás substancias. Las proporcions de totas las substancias ditas varian moltíssim, segons el grau de maduració del rahim.

Quan el rahim es verós, dominan ó abundan en la part carnosa els àcits lliures, tártrich, malich, etc., etc., y en cambi hi ha pocas sals ácidas, sucre del rahim, tanino, materia colorant y aromas, Aquestas cinch classes últimas de substancias van augmentant, al mateix temps que va madurant el rahim, y en cambi els àcits lliures van disminuint. Convé fixarse moltíssim ab aquest importantíssim fenomen, perque an ell ens hem d'estrebar, pera poguer deduir lo que 'ns convé fer.

Y continuem restant punts de partida.

L' àcit tannich ó tanino, es el que produeix l' aspror del vi; l' àcit tártrich y demás lliures, à més de las sals ácidas, es el que produheix l' acidés, y el sucre, l' alcohol.

Com es sapigut, hi ha comarcas que per las sevas condicions del terror y climatológicas, donan vins rics ó pobres, en unas ó otras d'aquestas principals substancias, y per altra part, els vins, segons la classe à que han de ser destinats, han de tenir una diferenta proporció d'aquestas substancias, pera poguer obtenir un bon tipo.

Els nostres vins son dels que tenen un excés de casi totas las substancias, pera destinarlos à vins de taula; els sobra tanino ó sigui aspror; tenen massa acidés ó sigui àcit tártrich; abunda 'l sucre ó sigui alcohol y tenen massa materia colorant ó sigui color. Disminuirlos tots à l' hora es impossible, per que com hem vist, per la maduració del rahim, mentres els uns minvan els altres augmentan.

Tenim que fixar també un altre punt importantíssim, y es; un excés massa fort d' àcit tártrich, à més de fer d'una mala condició el vi, es impossible corretgirlo ni per medi de la elaboració, ni per correctius químichs, à lo menys sens perjudicar el bouquet del vi, y en cambi l' excés de las otras subs-

tancias, se poden corretgir ab més ó menys facilitat.

Aquest fet ens dona peu à poguer deduir la conseqüencia ferma de que no convé veremar vert, perque 'ns donaria un excés d' àcit tártrich, ó sigui acidés, que à més de desmereixer moltíssim el vi, es impossible corretgirlo, à lo menys sens perjudici del bouquet del vi.

Si veremem madur, tindrem una acidés regular en anyadas de verema bona; pero tindrem allavoras un excés d' àcit tannich, ó sigui aspror, el qual se pot corretgir per medi de la elaboració y per correctius químichs.

L' àcit tannich, ó l' aspror, se troba en la rapa, granets y part carnosa del gra, del rahim. Per de prompte, es fácil eliminar el de la rapa, separantla avans de tirar la verema al cup. Pera 'l nostre objecte de destinar els vins à vins de taula, ab el tanino que porta 'l gra ne tenim més que suficient pera que no resulti un vi fàit de tanino.

De sucre y substancia colorant també n' tindrà més, deixant madurar bé 'l rahim. Si bé es veritat que tot lo que passa d' uns 12 graus el vi de taula li fa més disfavor que favor, y que un excés de color tampoch es sollicitat pels consumidors, no vol dir aixó que siguin defectes capitals, y per consegüent, val més que adoleixi d'aquests que no de acidés. Tot lo qual ens acaba de demostrar la necessitat de veremar madur, qu' es lo que 'n definitivamente aconsellem, y també separar la rapa.

¿Y quàn es madura la verema? Hi ha bastantas senyals que ho indican: la dolzor del rahim, la suavitat de la pell del gra, el color quelcom rogench de la rapa y altres; pero el més evident de tots es la senyal que donan els polsims dels rahims. Aquet polsim, quan el rahim va madurant, se va tornant d' un color rogench, comensant per la part més propera del gra y acabant per invadirlo tot. Donchs quan la majoria dels rahims tenen la meitat dels polsims colorats, es la ocasió de veremar. Menos, resulta vert, y més, massa madur. Si la verema se pudreix, es natural que no's pot esperar tant; pero tampoch n' hi ha per esvararse tant com s' esvaren aquí al Vendrell.

Aquí en nostra vila, mentres no cambin las circunstancias, hi ha una regla més que bona, y es: comensar à veremar quan la majoria acaba.

En altre article parlarem de la operació del trascolar.

JOAN PALAU.

Per la educació

Fa poch dias s' obriren las classes de las Escuelas públicas de nostra vila, ahont hi va una bona part dels noys qu' han de formar la societat de demà; qu' han de ser els homes que un jorn se preocuparán també de las evolucions de l' humanitat y voldrán estudiarlas.

No més per aquest motiu, cal que 'ns fixem en la educació que 'ls petits han de rebre.

En las nostras escolas, desgraciadament, no s' hi educa sino intelectualment y aixó fa que d' ellas ne surtin noys sense tenir lo que la Psicologia moderna, ne diu la *formació de caràcter* d' ahont depent nostre conducta.

Y en la societat, n' hi ha molts d' homes educats no més que intelectualment. Per aixó es tant freqüent entre nosaltres observar que las ideas van per un costat y la conducta per un altre. D' aquí ve també que sentim pronunciar sovint, y fins ab massa lleugeresa, la paraula *hipocresia*. Es ben cert qu' al mon n' hi ha de hipòcritas; pero no tants com una bona part dels homes creu, ja que molts dels qualificats aixis no son més que personas imperfectament educadas.

S' instrueix, no s' educa. Se dona al deixeble un munt de ciencia, per la falsa creencia de que constitueixen una porció de coneixements fets per donar al deixeble, com si sense tino se l' hi dongués una cantitat de diners per enriqueir-lo.

Y aixis observem à homes que coneixen perfectament los preceptes de la Moral; que comprenen de un modo admirable los més sublimes conceptes de l' Etica; qu' escriuen llibres; que donan lloch al elogi de la crítica y sa vida, es la negació de sas paraulas.

Y sentim dir sovint—¿Com he de creure lo que Fulano diu, si ell no ho practica?—Sensible es y fora digne de la més forta censura si aquesta conducta fos hipòcrita, pero no es més que víctima de la nostra educació.

Aquestas consideracions deurían tenirlas presents els educadors; dich aixó perque no solsament educa el mestre; educan tots els homes y majorment aquells que son dintre la vida íntima de las familias, com profesor, metje, amichs, etc

L' ensenyança es educativa quan se dirigeix al enteniment, no à la memoria; quan el mestre no més fa l' ofici d' instigador, de despertador de l' intiligencia del deixeble, perque aquest sigui el que rahoni, pensi, investigui, guiat, no més que guiat, per aquell y aixis, per exemple, no 'ns trobariam ab que fa molts anys que s' ensenya agricultura en nostras escolas, sens qu' aixó hagi fet adelantar l' art agricol ni un sol pas, perque tot queda reduit à la lectura dels tractats, ó quan més, à una explicació teórica, sens que siga sancionada per la practica; y sobre tot, no 'ns trobariam ab la contradicció de que hi ha qui defeusa 'ls adelantos de l' agricultura, y permet que sas terras se treballin ab los procediments més antichs, que sas vinyas se crihin descuidadas y's fabriqui el vi com en temps de Noé.

S' ha de fugir de la rutina de fer apendre als deixebles uns quants llibrets de text, y explicar las lliçons d'aquestos més ó menys ben interpretades; val més una lliçó practica que totas las apresas en los llibres, perque las primeras quedan gravadas en la memoria y tenen l' apoyo del raciocini, y las segonas passen de la memoria à la reminiscencia y després al olvit.

Més per aixó calen altres medis qu' avuy no tenen los professors.

Aquestos, han de ser mestres en la classe y fora d' ella y aixis lograrán que no siga cert lo que diuen molts, que al pronunciar la última paraula à la classe ja han guanyat lo sou.

Si el professor te vocació per la ensenyança; si estima als seus deixebles; si junt ab els seus fills els considera com part de sa familia; si s' acostuma à mirar ab carinyo als petits, pero ab lo proposit de ferne homes per demà, llavors aquets debers no serán pesats sino gustosos y satisfactoris; pero si no te aquella vocació, si ha pres el Magisteri no més que perquè si, llavors lo que jo aconsello será una carga, un martiri, llavors no hi ha més qu' un camí à seguir: resoldres à renunciar la carrera d' educador sens pensarshi gens y farà un favor à l' humanitat y s' estalviarà 'l martiri de son esperit deixantlo viurer segons sas inclinacions.

Malgrat tot lo dit, que constitueix nostre ferm modo de pensar, hi ha que tenir en compte que per gran que siga la voluntat del mestre, son treball s' esposa à perdres casi per complert si no's veu secundat per l' interés, voluntat y energia de las Juntas locals d' instrucció y molt especialment per lo concurs, apoy, interés y cuidado d' aquells que, per cumplir son deber, més deuen tenirhi; los pares de las familias.

JOAN MARTORELL FONTS.

Una festa à la platja

Diumenge últim, à la nit, en la platja de Sant Salvador, s' hi celebrà una bonica festa literaria-musical, quin alioient principal fou el pèndrehi part nostre compatrici, el gran violoncellista Pau Casals, que cada any ve à esplayarse aquí durant una temporada, després de las *tournees* que verifica per las grans poblacions d' Europa; y cada any, d' una manera ó altra, se deixa sentir obsequiantnos ab alguna audició, si no son algunas.

La vetllada del diumenge, a més de musical, fou també literaria, pero en sentit festiu y humorístich, simulantse uns Jochs Florals ab reina de la festa y tot, que fou la hermosa senyoreta María Ribas, y va verificarse en els baixos de casa Rabentós, adornats ab molt gust, abundanthi las flors y 'l ramatje, sens faltarli 'ls colors de la bandera catalana, y en quin arranjament hi posaren sas mans las senyoras y senyoretas de la colonia que estiuheja á la platja, lo que vol dir que 'l bon gust hi presidiria.

Llegiren treballs literaris, tots humorístichs, de diferents autors, en Jaume Serra, Manel Romeu, R. Ramon, Andreu Nin y Jaume Socias, que feren las delicias de la nombrosa concurrencia, que sovint esclatava en francas rialladas.

En Casals, ab son inimitable violoncello acompanyat al piano pel distingit compositor en Benvingut Socias, altra notabilitat vendrellenca, executá las següents composicions: «Variacions sinfónicas» de Boëllmann; «En el bosch», de Dvorak, y «Tarantela» de Klengel.

Tractantse den Casals, es inutil dir si ho va fer bé y si signó aplaudit: ell sempre ho fa admirablement y 's fa aplaudir ab entusiasme.

L' Enriquet Casals, que promet esser un notable violinista, executá ab gran precisió el «Rondó capritxós» de Saint Saëns, y finalment, el jovenet Manel Romeu, canta, acompanyat de piano, violoncello y violí, la «Serenada» de Schubert, y «L' emigrant» den Vives, escoltant entusiasmas aplaudiments.

La festa resulta bonica y poética, puig ab las armonías musicals venia á confondreshi el remoreig de las onas del mar, placentas y joganeras, abrialladas per un plé de lluna que 's dibuixava en un cel ras y seré.

La concurrencia que hi assistí fou molt nombrosa, y donava bó veurer la platja ab tantíssim carruatje com hi havia, que hi transportaren gran nombre de nostres convelhins, ansiosos de sentir y aplaudir al eminent concertista Pau Casals.

Congrés de la Llengua Catalana

El programa de las tascas y festas del Congrés, es el següent:

Dissapte, dia 13 (Octubre) á les deu de la nit — Sessió inaugural al Saló de Sant Jordi de la Diputació Provincial.

Diumenge, dia 14, á les onze del matí, constitució de las seccions y ordre dels treballs — A la tarda, «Garden-Party», en obsequi dels congressistes y llurs families al Parc Güell. — A la nit, en el Teatre Principal: festa del Teatre Catalá, ab representació de varies escenes de les diverses épocas del nostre teatre.

Dilluns, dia 15, á les deu del matí, sessió ordinaria. — A les quatre de la tarda, sessió ordinaria. — A la nit, vetllada en obsequi dels congressistes al «Ateneu Barcelonés».

Dimars, dia 16, á les deu del matí, sessió ordinaria. — A les quatre de la tarda, sessió ordinaria. — A la nit, festa de la música popular catalana, ab el concurs de l' «Orfeo Catalá».

Dimecres, dia 17, á les deu del matí, sessió ordinaria. — A la una de la tarda, dinar en obsequi dels congressistes estrangers al Restaurant del Tibidabo. — A les sis de la tarda, sessió de clausura del Congrés. — A la nit, recepció al Saló de Cent per l' Ajuntament de Barcelona.

Dijous, dia 18 — Excursions á Vich á Ripoll y á Poblet en obsequi als congressistes estrangers.

Ajuntament

Sessió del dia primer del corrent, de segona convocatoria. Presidencia, D. Joseph Vidal. Llegida l' acte de la anterior fou aprobada.

El Sr. Tous diu que 'ls desperfectes que hi ha á la canyeria que condueix l' aigua d' aquesta vila son de molta importacia y sols poden solventarse sustint aquella per una altre d' asfaltada. S' acorda estudiar aquest assumpto pera resóldrel en una altra sessió.

El Sr. President posa en coneixement de la Cor-

poració que D. Jaume Bousoms ha dirigit una instancia al Sr. Gobernador demanantli que aquest obligui al Ajuntament á pagarli 'l crédit que té, de fa molts anys.

Se doná compte d' haberse rebut queixas sobre 'l mal estat de la rasa ahont desemboca la clavaguera, passada la via del ferro carril, y s' acorda que la Comissió se n' enteri y prengui la determinació que li sembli.

Y no habenthi méa assumptos s' aixecá la sessió.

L' extracte de la sessió de primera convocatoria celebrada ants d' ahir, la publicarem en el número próxim.

CRONICA

Hi ha una mica d' alarma entre 'ls propietaris vinyaters á causa de que 'ls rahims tendeixen á ferse malbé, lo que fa que s' hagi comensat á veremar, encara que no en gran escala, al Plá de Mar.

La cullita no passarà més que de regular, y hauria pogut senyalar-se com á superior si 'ls rahims haguessin pogut xupar una mica d' aigua, cosa que no han pogut fer per haver faltat las pluhas durant l' istiu.

L' estat de ruina actual y pot dir-se d' indecencia, de la canonada conductora de las aigües de Tomoví, sembla que ha mogut á Tirios y Troyans á portar á cap quelcom de profit pera que acabi d' una vegada l' estat vergonyós d' aquella. Sembla qu' ara va de veras, puig s' está negociant un emprerit, que segons se diu se pot donar per cobert, á fi y efecte de destinarlo al cambi total de dita canonada per altre de ferro asfaltat.

Es d' esperar que la *mano oculta* que fins ara ha entorpit dit cambi, tan necessari per la salut pública com per la comoditat del vehinat, esterá quieta y deixarà fer.

Que 'ns perdoni la vida per aquesta vegada.

El dia primer del corrent mes acabá 'l periodo de la veda per tota classe de cassa. Els aficionats se mostran bastant satisfets de l' abundor de perdus y conills que 's diu hi ha enguany.

Dimars, finida la llicencia que disfrutava, torná á encarregar-se del Juljat de primera instancia d' aquest partit, el Jutje propietari D. Ramon Casalduero, y per consegüent, ha tornat á encarregar-se del despatx dels assumptos del Juljat municipal rostre amich D. Francisco Vidal Socias, que desempenyava interinament el Juljat de primera instancia.

La Comissió interior de govern del Congrés ha circulat als senyors Diputats á Corts lo següent avís:

«A fin de evitar los abusos que al amparo de la ley de franquicia postal para los señores senadores y diputados, vienen cometiendo, cada día en mayor escala, por personas que no ostentan esa representación, la Comisión de gobierno interior ruega á V. S. tenga la bondad de firmar y remitir á la Estafeta de Correos del Congreso con su correspondencia, un volante expresivo del número de cartas que envía á la expresada oficina, caso de no hacer la entrega personalmente.»

Durará una temporadeta que 'ls gorreros de Madrid, s' estarán d' usarla aquella Estafeta y interinament usarán... las dels Ministeris; y al cap de poch tornaran á anar en dansa totas las Estafetas de Madrid que tenen franquicia.

Ha mort á las Corts de Sarriá En Sebastiá Berenguer y Dilla, germá de nostre amich el regidor del Ajuntament d' aquesta vila En Miquel Berenguer.

També s' ha sapigut la mort d' altre vendrellench, ocorreguda en una de las repúblicas Sud-americanas, En Casimir Soler, que exercia la carrera de metge.

A las familias Berenguer y Soler doném nostre més sentit pesam.

La vetllada que diguerem preparava 'l Centre Catalanista de nostra vila en commemoració del 11 de Setembre de 1714, se celebrará 'l següent diumenge dia 16 del corrent.

Durant alguns días ha estat en aquesta vila, á casa 'l diputat á Corts senyor Alegret, el Delegat d' Hisenda de Tarragona senyor Gállego.

En commemoració del 11 de Setembre de 1714, el dia 11 del corrent tornarà á publicarse l' antich periódich *La Nació Catalana*, orga dels elements més radicals del catalanisme.

Aviat apareixará á Barcelona un nou setmanari catalá destinat á fomentar el teatre de la terra, que portará per títol *La Escena Catalana*.

Dit periódich constará de vuit planas de text y setze de fulletí de obras catalanas y anirá formant biblioteca d' obras dramáticas selectas.

Se ha publicat el volúm 57 de la «Biblioteca Popular de L' Avenç», que contá la hermosa comedia en tres actes d' en Galdoni *La Dispensera*, traducció catalana de J. Casas-Carbó, representada per primera vegada en catalá en el Teatre Principal de Barcelona la nit del 9 de Febrer del corrent any.

Forma dit volúm un tomet de 135 planas, y com tots els demés de la esmentada Biblioteca, se ven, al preu de 50 céntims, en aquesta vila á la impremta de Ramon Germans y Nebot.

Refrá estiragassat.

Arribant als quaranta anys
no tens de pendre més banys
en rius, bassas ó hé estanyes.
Pren l' **Aigua Xala**.

La trobareu de venda á la Confiteria de cal **Pau Mata**, carrer Alt, 13.

Secció Oficial

Funcions religiosas.

Demá, diumenge, á las deu ofici. Tarde á dos quarts de cinch rosari y exercisís del segon diumenge en honor del Sagrat Cor, ab exposició de S. D. M.

Continúa la novena de la Mare de Deu de Montserrat en la missa de las set.

Dijous, á las sis, missa al altar de Sant Antoni y després repartició del pá del Sant als pobres.

Escorxadador.

Caps de bestiar sacrificats en la tercera desena del mes de Agost.

Llana, majors de 6 kilos, 66 — Idem. menors, 0. — Cabrits. majors, 0, menors, 7 — Bovi, majors de 60 kilos, 4 menors, 13. — Tocinos. 7 — Total, 97 caps.

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde 'l dia 1 al 7 inclusiv del corrent mes de Agots: 72'90 pesetas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde 'l dia 2 al 7 del corrent:

Naixements — Homes, 1. Donas, 0

Defuncions. — María Serramiá Romeu de 5 anys y Antonia Valls Fabré de 75 anys.

Matrimonis. — Cap.

IMP. RAMON GERMANS Y NEBOT.—TEATRO, 18, VENDRELL.

Postals ilustradas

Aluminis, bromuros, fototípicas, paisatjes, marinas, vistas, flors, retrats. En negre, colors, mate y abriallantadas.

Vistas de Venrell á 5 cts., colecció 60 cts.

Ramon Germans y Nebot. - VENDRELL

ANUNCIS

Ferro-carrils de M. à Z. y A.

AGENCIA OFICIAL DE

Transports y Acarreus

DE

Aixelà y Gesti

(La més antiga de aquesta vila, fundada al any 1848.)

Participa á sos nombres y antichs parroquians que ademés del servey establert en combinació ab totes las Agencias terrestres y marítimas d' Espanya y extranger, ha creat un nou servey ràpit de recados y petits paquets desde domicili á domicili, en condicions molt favorables pera els seus parroquians.

VENDRELL Doctor Robert (Casas Novas), 24 y despatx de la Estació.

Ramon Germans y Nebot

IMPRESSORS

Impresos de tota mena y
de tots preus pera el Comerç,
— Industria, Societats, etc —

Carrer del Teatre, 18.-Vendrell

J. Romeu Escofet

Fábrica de Productos cerámichs al vapor

Teulas vidriadas y comuns. — Escatas pera cúpulas.
Mosáichs cerámichs incrustats al foch.
Rajolas de Valencia. — Mahons premsats rojos.
Mahons refractaris. — Mahons esmaltats.
Cayrons y cayronets. — Llosas de Gré pera acerar, etc.

Plassa de la Universitat, 6.—BARCELONA

Representant en Vendrell: D. ANTON MARTORELL

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

MAQUINAS DE CUSIR Y DE FER MITJA

Venda, compra, cambi y arreglo de tota classe, marca y sistema

Salvador Torras

Mecánich establert desde 1ª any 1882

Venda de máquinas SINGER, WERTHEIM
y altres sistemas
DESDE 8 DUROS

VENDA DE MAQUINAS DE FER MITJA dels modelos mes moderns

Desde 30 duros

Venda á plassos y sens fiador.

— Aquesta cassa proporciona treball á sos clients —

Dirigirse: Carrer dels Banys Nous número 16. - Barcelona

El propi senyor Torras passa per aquesta vila del 15 al 16 de cada mes.

Per los recados urgents dirigir-se als recaders de aquesta vila á Barcelona.